

Need kaks sanna: Maddis ja maddo, need annavad makele teine teise liggi; sest siis ka äbbausf monda tühja Maddise pääwast hakkanud ärramõttema, mis rummas lus ehk weelgi monnes kohtas ussub ja peab. Ütlewad et Maddise pääwa aial keif maud, puttokad, massakad ja miud lomo- kessed, mis wasta talwet Ma sisse pug- gend, ommast talwifest uimussfest jälle pea- wad ärkama ja liikuma hakkama. Numma- lad siis Maddise pääwal mattawad noolad ja kedderwarred hõllekuhja ärra, muido, kui neid näab, peab suuwel ka paljo ussa näg- gema. Ütlewad ka: kui sel pääwal noolud, õmbleid, sukka koud, kedrad, siis seased sind sel suuwel ärrasõwad, us pistab lojust jal- ga, ehk lojus poeb jalgo, lonkab, hakkab ümberkäima. Teised ka ei soolu, egga jah- wata, sest muido peab paljo seaski, kårbsid, parmo sigginema ja kibbedaste söma. Ei pea ka, ütlewad, Maddise pääwal puid met- sast koiu toma, sest et siis ta suuwel paljo ussa peab ollema, lojustele kahjo teggemas.

— Teine ütleb: Maddise lummi sööb wan- na lund ärra; teine jälle: Kui Maddise pääwal lund saab, siis sel aastal paljo ussa; teine weel: Kui hästi tuiskab, siis tulleb hea wilja woos. Pannakse ka Maddise pääwa ilma ja tuult tähhele ning arwatakse sest, kas talw weel pitkale wiib, ehk kas pea otsa lõppeb, kuidas ka Sakjarahwas wannal aial ütlesid: Maddis murrab ehk toob jeäd. Kustpoolt Maddise tuul on, selle järrele külwawad ka kapstad ja linnad, siis peawad tudrad kadduma. Teised jälle ei tahha Maddise tulega ei odre egga nisso külwata, üteldes, et mis selle tulega teh- hakse, sest sõwad ussid neljandama ossa ärra. Saremaal sõldakse sedda rummala mõttet monnes kohtas liikumas olnud, et Maddise pääwal peab hästi õllut ja wina joma, siis peawad ka linnad hästi siggima. Arwago nüüd moistlik luggeja isse, kas needsinnatsed äbbausso jamsimissed ja hullo pea tööd innimessele, sadif siis ristii- mensessele auuks tullewad, woi häbbiks! Men-